

Pinocchio och fjärilen – om att ta sig an livet och leva det!

Introduktion, vecka 4

Vi är hans verk, skapade genom Kristus Jesus till att göra de goda gärningar som Gud från början har bestämt oss till. **Efesierbrevet 2:10**

Pinocchio och fjärilen

Nej, trådar har jag inga kvar
Som binder mig vid det som var
Dansar till min melodi
Som trådlös är man fri

Så sjunger Pinocchio och visst uttrycker den meningen en längtan de flesta känner till: inte vara bunden av något, men fri från alla bindningar och ansvar.

Men när det verkligen kommer till kritan känner nog de flesta att en sådan frihet vill man inte ha. Ansvar och förpliktelser binder oss inte bara, de förbinder oss också. Det är en av livets stora rikedomar att få höra ihop med andra, att andra räknar med mig, att jag behövs.

Allt liv är i ett sammanhang

Vi ser det i ekosystemet, hur ingenting sker isolerat utan i samspel, hur allt hänger ihop i ett stort sammanhang. På 1960-talet skrev den amerikanska matematikern och meteorologen Edward Lorenz en artikel med titeln: "Kan en fjäril som slår med vingarna i Brasilien starta en tornado i Texas?" Han hade funnit att en ganska liten svängning någonstans på klotet kunde leda till en gigantisk svängning någon annanstans. Detta ledde till den så kallade "kaosteorin" som både pekar på att allt är sammanvävt och att livet därför också innebär en stor portion av oförutsägbarhet. Lyssnar man till andra naturvetenskapliga områden kan man inte undgå att bli förundrad av de finstämda sammanhang och balanser i universums såväl största och minsta delar, som är en förutsättning för att världen och livet överhuvudtaget är möjligt.

Allt hänger ihop.

Generositet och ansvar

Men sanningen blir tydligast för oss i våra relationer med varandra. Ja, det kanske kan vara skönt att slippa några förpliktelser och skjuta något ansvar ifrån oss, men ingen av oss önskar att till sist vara ensamma, isolerade från andra. Tvärtom upplever vi livets rikedomar på de sätt vi är knutna till varandra, när vi älskar och när vi älskas, när vi visar omsorg och själva omsluts av den, när vi är vilna och finner hjälp hos en vän.

Det finns inte mycket som är mer avgörande för en människa än att hon får vara i relation med andra. Det är i gemenskap med andra människor som vi upplever livets generositet.

Vi skrattar tillsammans

Vi gråter tillsammans

Vi är gåvor till varandra

Ansvar är inte bara bördor och uppgifter. Det är en gåva – den gåvan är att höra samman med andra.

Ta ansvar för livet

När det gäller kärlek och familjen kommer känslan av tillhörighet och ansvar naturligt. Man behöver inte berätta för en mamma som tappar bort sitt barn i köpcentrets myller, att hon borde gå och leta efter sitt barn. Tvärtom blir hennes puls först normal igen när hon hittar barnet eller någon i högtalarna säger att lille Oliver 4 år mår bra och väntar vid informationsdisken.

Men det kan finnas andra situationer där vi behöver stanna upp i oss själva och erkänna att vi har ett ansvar – att vi inte bara ska tänka på oss själva men ta vår del av ansvaret.

Uppmaningen till att ta ansvar för livet, världen och människor omkring oss vibrerar genom hela Bibeln, redan från första Mosebok där Gud säger till människan:

”Var fruktsamma och föröka er, uppfyll jorden och lägg den under er. Härskas över havets fiskar och himlens fåglar och över alla djur som myllrar på jorden.” **1 Mosebok 1:28**

De är som om Gud säger: ”Jag ger er ett medansvar för skapelseverket. Ta hand om den.”

No man is an Island

Ingen människa är en ö. Vi är knutna till varandra i kärlek och i ansvar. Min del kanske är ack så liten, men den kan vara lika betydelsefull som en fjärils vingslag. Att ta ansvar är att se att det vi gör, eller inte gör, betyder något – både tankar, ord och handlingar.

Att vara generös är att ta ansvar. Den småaktige tar inte sitt ansvar men pekar bort ifrån sig själv. Den som tar sig an livet kan inte vara likgiltig:

Med sig själv

Med andra

Med världen

Med Gud

Ett viktigt steg i ett generöst liv är därför att vi tar det som vi har blivit betrodda med på allvar så att det kan veckla ut sig, växa och bli till liv för oss själva och andra.

Denna veckas läsning

I den följande veckan kommer läsningarna handla om hur Gud kallar oss att leva ansvarsfullt och i sunda relationer med oss själva, med Honom och med människor runt omkring oss. Må du uppleva att du är värdefull i Guds ögon, och må du veta att det du gör har stor betydelse.

Frågor till samtal

I vecka 4 riktar vi blicken mot ännu en sida av det generösa livet. Nämligen vad vi själva kan bidra med i en gemenskap och hur vi tar ansvar utifrån våra gåvor och förmågor.

Börja med att tala om hur de dagliga läsningarna har utmanat era tankar och handlingar. Finns det något som ni behöver fokusera kring eller en poäng som ni vill dela från förra veckan?

- Vi finner oftast glädje när vi gör de saker vi känner att vi har gåvor och förmågor till. Tala om vad ni var och en speciellt känner glädje att tjäna Gud och er nästa med.

- Vilka gåvor och förmågor ser ni i varandra?
- Vad ska till för att det ansvar vi tar på oss inte ska bli tråkiga plikter, men ansvar vi bär med glädje? Hur kan vi hjälpa varandra att skapa en miljö där det är en glädje att ta ansvar?
- I läsningen till dag fyra denna vecka finns det ett avsnitt från Jesaja bok som handlar om "rätt fasta". Hos Jesaja går "rätt färd" – alltså att vi lever rättfärdigt – före gudstjänsten. Håller ni med om det? Hur hittar vi den rätta balansen?

Citat

"Den kristna gemenskapen ska inte vara en felsäker gemenskap, men tvärtom en plats där det ska vara säkert att fela."

- Tala om citatet. Hur skapar man sådana gemenskaper?

Nästa vecka är den sista i *Det generösa livet*. Försök att på hemmaplan tänka tillbaka på det ni har talat om och ta med varsin fråga till nästa träff, som ni gärna vill höra de andras svar på.

Avsluta

Avsluta med att be tillsammans på det sätt som är naturligt för er.

Eventuellt kan ni be denna gemensamma bön:

Jesus!

Du levde, dog och uppstod.

Kristus!

Må din vilja ske och ditt rike komma.

Låt mig arbeta där jag kan

med bara det jag kan

Börja ditt arbete i mig

så att jag kan leva, dö och resa mig

i dig